

Miljøministerens svar på spørgsmål nr. 70 ad L 190 - forslag til lov om ændring af råstofloven (Ophævelse af fartøjsgodkendelsesordningen og modernisering af efterforsknings- og indvindingstilladelser på havet m.v.) stillet af Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg.

Spørgsmål 70

Vil ministeren på baggrund af artiklen "EU-lov giver problem for ral- og sandsugere" bragt i tidsskriftet "Søfart" den 22. maj 2009 generelt kommentere artiklen og helt specifikt tage stilling til, om det er korrekt, at langsommelig dansk administrationspraksis de facto har betydet, at danske virksomheder har opgivet at deltage i EU licitationer?

Svar

Jeg har i mine tidligere svar på spørgsmål 1-69 kommenteret alle artiklens problemstillinger og henviser i den forbindelse særligt til svar på spørgsmål 1-4, 54 og 55.

Som det fremgår af mit bidrag til udvalgets betænkning har jeg imødekommet branchens behov for yderligere fællesområder. Disse udvides således til at omfatte alle overgangsområderne. Desuden overgår den resterende del af et efterforskningsområde til fællesområde, når der er tildelt eneret i et auktionsområde, og det samme gør selve auktionsområdet, når eneretten ophører.

Ved store kystfodrings- og opfyldningsprojekter vil det oftest være bygherren, som søger om indvindingstilladelse og udbyder indvindingsopgaven. Ved mindre opgaver er det normalt, at bygherren udbyder et samlet projekt. Her forventes det, at virksomheder, der byder på projektet, ligesom på land, har adgang til de råstoffer, der indgår i opgaven de byder på.

Det er vurderingen, at danske sagsbehandlingstider for opnåelse af indvindingstilladelse til et nyt område på havet hverken er længere end i de lande, vi sammenligner os med, eller ved sagsbehandling for indvinding på land.